

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általatok a katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.

Előfizethetni a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolvasó szerkesztő:

Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: szerdán este és szombaton este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Székesfejérvár, kigyó-utca 9. szám.

Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Apponyi.

Az utóbbi időben, a jelenlegi parlamenti viszonyok között, majdnem lehetlenné vált Apponyinak politikai szereplése, sőt ő maga is belátta, hogy ilyen viszonyok között legjobb ha félreáll és vár. A kormánypart számbeli nagysága mellett teljesen korrumpált erkölcsével nem volt alkalmas és érdemes ellenfél arra, hogy véle az önértékes ellenzék, mint törvényes többséggel szóba álljon. Apponyi pedig egészen a passzivitás terére lépett s parlamenti szereplése egy-két beszédben nyilvánult csak.

Közbejött azután egy váratlan esemény. A király Apponyi nemzeti követelését, mely a katonai akadémiákra vonatkozik, a kormány közbejötté nélkül teljesítette és ezáltal Apponyit kormányképesé tette. Megszűnt programja akadály lenni arra nézve, hogy a 67-es kiegyezés alapján kormányra juthasson. Ez időtől kezdve egész joggal s a legnagyobb biztonsággal lehetett következtetni, hogy gróf Apponyi Albert a jövő embere.

Most maga Apponyi nyilatkozik erre vonatkozólag egy nyílt levélben, melyet jászberényi választóihoz intéz.

A nyílt levél őszinte és világos kritikája jelenlegi politikai életünknek, részben pedig Apponyi legközelebbi törekvéseit jelzi.

Bizonyosan tájékozott Apponyi a kormánypart beléletéről, különben erre vonatkozólag nem tett volna olyan világos nyilatkozatot. Szerinte a legutóbbi események alkalmával a kormánypartban elvált a nemesség rész a salaktól s a jobbkat szembeszállottak azzal a klikk uralommal, amely sorvasztja a nemzeti erőket. Ebben látja a kompromisszum sikerét, ebben a Bánffy-kormány gyöngeségét s ebből vonja le a következtetéseket, hogy a Bánffy-kormány s vele együtt az a kormányzati rendszer, melyet ő oly vakmerően képviselt nem sokára bukni fog. A Bánffy-kormány bukása egytuttal reménnyel tölti el Apponyit, mert ebben a legközelebbi átalakulását látja a politikai életnek.

Nincs világosan kifejezve, de érthető, hogy Apponyi ez átalakulásban reméli, hogy elérkezett az ő ideje is, amidőn tehetségét aktív munkában érvényesítheti.

Az egész közélet éri a mai rendszer nyomását s nincs senki, a ki örömmel ne üdvözölné annak gyökeres változását különösen akkor, midőn a változott viszonyok élén Apponyit láthatjuk, a kinek egyéni jelleme; kétségbevonhatlan politikai meggyőződése, hazafisága olyan nagy biztosítékot nyújt arra, hogy az általános morális süllyedést a melybe a jelenlegi kormányzati rendszer mellett elmerülünk,

felfogja tartóztatni és lassanként fölvirrad az új kornak, a jobb kornak hajnala.

A sorok között olvasni akaró politikusok a jövő képét Apponyi nyílt leveléből úgy magyarázzák, hogy ő szabadelvűpart tisztességesebb elemeivel akar fuzionálni s ezt reméli a közel jövőben megvalósítani.

Nem tudjuk, hogy Apponyinak mi a szándéka. azt azonban képtelenségnek tartjuk, hogy a szabadelvű-part tisztességes elemeit olyan hatalmas töredéknek tartsa, hogy ő azzal a kormányzatot átvehesse. Tekintve azt, hogy Apponyi táborában is olyan kevesen vannak, nem hiszünk, hogy egy ily alapon történendő fuzió biztosítsa Apponyinak a többséget. Nem hisszük azt sem, hogy Apponyi kisded csapatával beolvadni óhajtana a szabadelvű-partba, ezt nem teheti. Ha egészséges, az ország előtt bizalmat keltő rokonszenves pártot óhajt alkotni, akkor Apponyi nagyon keveseket vehet fel a mai szabadelvű partból s kénytelen lesz pártját s többségét a többi ellenzéki pártok egybevonásával egy új pártban megalkotni.

Egyetlen párt sem áll Apponyihoz közelebb, mint a néppárt, és a midőn erkölcsi alapon álló parlamenti párt alkotásáról van szó, Apponyi csak egyetlen párttal szövetkezhet komolyan és bizalmat keltően, s ez a párt, a néppárt.

Tovább-tovább.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárcája. —

Írta: E. L. I.

(Folytatás.)

Ma itt vagyok Gidisdorfban, Svájc legszelb falucskájában; holnap, holnapután ki tudja hol? En magam sem tudom. Minek is? Programom nincs, s ha volna is: megváltoztattam a véletlen, vagy talán saját szeszélyem.

A merre lépek, mindenütt nagy csoport utazóval találkozom, kik épen úgy sietnek, mint én. Valjon mi üldöz minket? Bolon-nál-bolondabb öltözeteket látok. A nők kaja oly kőzós, zilált, mintha egy hét óta nem fésülködtek volna. Nem csoda, nem érnek rá; — én sem értem rá öt nap óta, hogy megpihenjek. Bejártam Svájc nagyobb városait, de nincs mit mondanom róluk. Engem untat a város egyforma házaival. sétányai és muzeumaival. Nem is szölok tehát ezekről — de leírom inkább a „Rigi“-re tett kirándulásomat.

Lucern városában, daczára előre küldött táviratomnak, hogy szállást kaphassak, azt a választ nyertem, hogy már a speisban is nyolczan, a mosókonyhában tizen laknak. Egy szerény fogadóban szálltam tehát, hol rózsás álmok nélkül ugyan, de elég jól töltém az éjtem. Csak azt tartottam különösnek, hogy míg mi Tolnába és Isztiméren megyünk a svábok közé — addig Lucernben akkor is közéjük megy az ember, ha a paplant nyaka közé huzta.

Reggel első dolgom volt a fegyvertárba menni csupán azért, hogy lássam azt a tegezt, melyből a monda szerint Tell Vilmos biztos

kézelt lötte le na fejéről az almát. Mikor annak minden csinját-binját összenéztem, ott hagytam a különféle csatákban elfoglalt ágyukat, páncezlokat és kardokat, lementem a tó partjára és nagy gyönyörűséggel csónakáztam egy lélekvesztőn egyedül. Bementem messze a tó vizébe s hanyattfekve a kis csónakban, engedtem magamat ringatni a gyenge hullámok által. A gyönyörűség nem tartott sokáig. Valami oly irt érzetem magam körül, oly elhagyottnak, oly semminek éreztem magamat, hogy rohanna jöttem kifelé s úszva a tovább utazás vágyától, az épen indulni készülő hajóra szálltam s meg sem álltam egész Viznaug. Szép terveim, nyugalmam, mir Lucernhez kötek elenyésztek egy pillanat alatt — és én mentem száz és száz utas közé héring módjára préselve — morosus kedélylyel, minden örömmel nélkül tovább-tovább.

Viznaug falucskánál, mintha csak a földből bujt volna elő a sok ember. Hanyatt-homlok, sőt egymás hátán rohant a sok kéjntas oldal-lökéseket osztva és kapva, hogy gyönyörűsége szaporodjék.

Innét indul a merész és meredek Rigipályának fogaskerekű vasútja fel a hegyescsúra, a Rigi tetejére, Európának legszebb kilátással kínáló helyére. A gép lassan indít s lassan tologatja maga előtt a bámulókkal és fecsegőkkel megtelt vaggont, melyben Európának minden nyelvén kiabálnak és lármáznak a vidék szépségétől elragadott utasok.

A panoráma egyre szélesebbre tárult, alattunk süllyedt a vidék — a gép trüsszögve, libegve tört fölfelé; a tekintet majd egy tó sima, kék vizén, majd szelid alpesi kunyhón, vagy vígan kolompoló nyájon akad meg — s

csak akkor rémül el a gyengébb idegzetű kék-kiránduló, midőn a prűszkölő gép egy keskeny hidra érkezik, mely alatt rémesen tángol a szédítő mélység.

Egyszerre pompás palota homlokzataiba ütközik az ember szeme, — előtte óriási víz-medence, melynek partján egy csomó ember futkosott tetőtől talpig meztelen. Ez Rigi-Kalsbad, a híres hidegvizgyógyintézet. A gőzös ismét emelkedett — a táj alánk süllyedt s végre megérkeztünk Rigi-Kulmba. Innét több mint hatvan mértőldnyire ellát az ember. Kristályvizű tavak, a smaragd eleven színével díszlő völgyek, tájképek, melyeknek búbája lebilincseli lelkünket — tárul szemünk elé. Az egész vidék alattunk van — mintha csak festve volna s mi fönt a magasban kívánságunk szemekkel bámulunk le az irtózatos mélységbe. Egyszerre 20—30 falunak panorámája áll előttünk; közöttük ott van a kis Grütli, hol 1307-ben a zöld alsó, vörös alsó, makk felső és tők felső összeküldtek az osztrák kényuraom ellen.

A sok egymáshoz düllesztett hegy, mely alulról óriásnak látszik, innen a Rigi tetejéről tekintve csak kicsinyke törpeség. És mily kedves a völgyből felhangzó hangzavar. Vig pásztorfiúknak éneke, vegyítve a nyáj kolompójával, mely itt épp oly méla, mint Cs. pusztán; egyegy gondatlan leányka vidám nevetése — ki valószínűleg azért vidám, mert nem kell neki ebédet főznie — a patakoknál tébolygó fiúk jodlirozása, a zuhatagok moraja, az apró falucskák harangjának kedves csengése, — mindez sajtárság, kellemes diszharmonia képez, melynek hallgatásában a száz és száz turista egészen elmélyed, ugy, hogy csak szuszogást lehet hallani.

Mai lapunk 4 oldal.

A néppárt parlamenti szereplése igazolta, hogy az ellene szőtt vádak közönséges rágalomnak s az országban olyan népszerűséggel bír, a melyvel egyetlen más párt sem vetekedhet.

Ha a nemzeti-párt és a néppárt együtt fuzionálna ugy remélni lehetne egy olyan országos pártnak megteremtését, a mellyel a mai züllött állapotokat meg lehetne javítani. Bármely más fuzió csak ideig-óráig javít a helyzeten, mert a néppárt erkölcsi alapját sem népszerűségét egyetlen kormány sem nélkülözheti.

— **A királyi csontok.** Az egész hazai sajtót bejárja mostanában, mint szencziót keltő ujdonság az a régi dolog, hogy a régi Bazilika helyén talált királyi csontokból több elveszett. Régi dolog ez már és vajjon lehet-e csudálni, hogy Székesfejerváron ilyesmi megtörténik? Az a rendszer, mely városházánkon évtizedek óta honos, a hanyagság, a lelkiismeretlenség folyamánya ez! A polgármester ugyanis ládába pakoltatta a csontokat és levitette a templom-kriptájába, annélkül, hogy azt a fáradságot vette volna magának, hogy egyuttal át is adja a káptalannak. Így aztán 1893-ban, mikor dr. *Török Aurélnak* átadták a királyi csontokat, a ládákat fölfeszegtetve találták és megállapították azt is, hogy a királyi csontokból több hiányzik. Keresték a csontokat és akkor a polgármester a káptalanhoz átiratot intézett — azt vádolva a hiányokért, s egyuttal azt írta, hogy hallomása szerint a királyi csontokat a volt egyházi engedelmével *Dr. Tuskau Ödön* vitte el. A káptalan már akkor tiltakozott az ellen, hogy öt bármi felelősség terhelné, miután a királyi csontok hivatalosan sohasem lettek átadva. Egyuttal felkérte a polgármestert, hogy az elveszett királyi ereklyék érdekében indítsa meg a nyomozást. Havranek polgármester azonban becsapta az

iratokat a levéltárba és többé nem törődött a királyi ereklyékkel. Pedig akkor talán még nyomára lehetett volna jönni azoknak!

HIREK.

— **Mivel legutóbbi számunk csüörtök este jelent meg, lapunk mai száma csak 4 oldalra terjed.**

— **Szent István napja.** Nagy nemzeti ünnepünk öskoronázó városunkban azzal a fényel és ünneppéggel folyt le, a melyet városunk történelmi emléke s azon szent ereklye, melyet büszkén örzünk méltán megérdemelnek. Első nagy királyunknak két ereklyéje közül az egyik nálunk van elhelyezve és ennek az ereklyének ünnepélyes körmenetben való körülhordozása ez évben is olyan ünneppéggel volt kapcsolatos, mely fölemeli a lelket, magasztos áhitattal. Mint már lapunkban jeleztük a körmenet reggel 8 órakor kezdődött. Elöl mentek lengő zászlók után a különböző társulatok, utánuk a honvéd-zenekar, majd a honvéd-gyalogság egy százada, azután a papság. A szent ereklye után dr. *Steiner Fülöp* megyés püspök ment, mögötte pedig a városi és megyei hatóság képviselői nagyobbbrészt diszmagyarban: br. *Fiáth* Pál főispán, *Huszár* Ágost alispán, *Kalocsay* Alán országyűlési képviselő, *Havranek* József polgármester, *Gebhardt* Bódog, *Nemsics* Gyula v. tan., *Pelczér* Péter r. alkapitány, *Winkler* Vilmos v. főmérnök, dr. *Arokay* Antal ker. orvos stb. A körmenet a jelzett uton tért vissza a székesegyházba, hol a hivatalos személyiségek elfoglalták helyeiket, az említettek kivül az összes fegyvernem tisztikara is, melynek megtörténte után bebocsátották a közönséget, mely a nagy templomot zsufolásig megtöltötte. Az ünnepi szentbeszédet *Fischer Colbric* Ágoston, a bécsi Augustineum hírneves igazgatója tartotta. A nagyhatású szentbeszéd után az ünnepélyes

szent mise következett, melyen dr. *Steiner* Fülöp m. püspök pontifikált fényes papi ségedlettel. A kóruson a székesegyházi ének- és zenekar *Kneifel* Ferencz karmester vezetése alatt a jelzett énekdarabokat adta elő. — Az ünnepélyes istentiszteleten megjelent katolikusok nagy száma mutatja, hogy Székesfejervár hívőinek kebeléből nem vészett ki még az igaz tisztelet az első magyar király iránt, mert nem vészett ki belőle az első magyar király által hirdetett kereszt vallása sem. Az a fájó ének, mely a hívők ezreinek ajkán felhangzott e napon, elhat az égig, az Isten trónusáig, odáig, hol a nemzetek sorsát intézik. Abban a romlatlan népben, melynek szívéből jó a tisztelet, van bizodalma szent István országának.

— **A pápa egészséges.** Rómából táviratozzák: *Lapponi* dr. a pápa orvosa tegnap meglátogatta az egyházfejedelmet és konstátálta, hogy egészségi állapotában semmi zavar nem mutatkozik. A pápa a misén tegnap megjelent, azután *Rampolla* kardinális fogadta. Tegnapelőtt több zarándok tiszteletet a pápánál, a ki vasárnap, nevenapja alkalmából a vatikáni könyvtárbaa cercler fog tartani.

— **Schlauch biboros felköszöntője.** Mint Nagyváradról írják, — a király születése napján ott az összes templomokban istentisztelet volt, mely után *Schlauch* biboros püspök diszbedét adott s ezen a következő felköszöntőt mondta a királyra: „Magyarországi szellemi és hatalmi sorsát egy nemeslelkű fejedelem tartja kezében, kit a történelem a nemzet legnagyobb fejedelmei közé fog sorolni. A mit a nemzet negydedfélszázad óta legmerészebb álmai közé számított, böles kormányzata alatt testet nyert. Ma létezik, önmagának ura, sorsát önmaga intézi, dolgozik, alkot. Európában ma számot tesz és a kéz, mely e nemzetet nemes aspirációiban támogatja, felséges urunknak, királyunknak áldott keze. Ki ne venné lelkesedéssel a kezét szívéhez? Ki nem hajolna meg ennyi nagyság előtt, mely ön-nagyságát a nemzet nagyságában, bol-

Kéőbb szétosztott a társaság, hegyre, völgybe, zuhataghoz — halgatni az alpi kürtöt, merengni a futó felhőkön.

Este a nap lementének általános megbámulása. Hivatalos csodálkozás; obligát dicséret tizféle nyelven egyszerre.

Szeretem a csendet, az egyedülletet, ha a természet szépségeiben akarok gyönyörködni és ki nem állhatom, ha körülöttem örökösen csevegnek, csodálkoznak és kiabálnak. A Rigi tetején lehattunk vagy százan. Mindenkinék volt valakije, a kivel közölte örömet, elragadtatását — nekem nem volt senkim. Egyedül voltam. Lehevertem a földre és nem néztem sehova. Körülöttem zsbongot a sok turista s nem egy nagylábu mylady tett megjegyzést reám, hogy miféle nemzetbeli lehetek, ki feljöttem a Rigi tetejére csak azért, hogy néhány ezer lábbal közelebb az éghez, gyönyörködjem nem a világ legszebb panorámáján, de szivarom füstjén. Én pedig meg akartam várni, míg e sok nép eltelik a látivalókkal s elmegy a hotelba. Addig is szemlét tartottam fölöttük saját gyönyörűségemre. Itt látni aztán boldonnál boldobbá öltözékeket. Szinte bámultam rajta, hogy mikép lehet kieszelni oly csodálatos ssabásu ruhákat, milyeneket itt láttam. Egy vastag francia tetőtől-talpig egybe szabott ruhába volt, mi engem nagyon emlékeztet a hátulgombulós ruhára. Csak hogy ennek nem láttam gombjait s így megnyugodtam ama gondolatban, hogy odahaza belevarrata magát a francia turista öltönyébe. Mellettem másfél öl magasságu portásképű angol állt, ki vastag talpu krokodilbőr cipőjén különösen gyönyörködött. Szeme dupla okularissal, jobb keze óriási vörös esernyővel, bal keze az elmarad-

hatatlan baedeckerrel volt felfegyverezve. Kabátja és sapkája valóságos löpokróczból készült. Mellette állott élete párja, épen olyan hosszú, épen olyan öltözetben; mögöttük hórihorgas inas, olyan ügyes, mintha minden tagja fából volna, ki a mylady keztyűjét és egy csomó alpi virágot tartott kezében, azonkivül pedig asszonyának didergő mopszliját mellengette. Rút volt mint a három ugy, hogy válogatás nélkül be lehetett volna őket állítani a kukoriczásba madár ijesztőnek. Hármuk közül mégis legtisztességesebb arca volt a mopszlinak.

Midőn a hotel étkezsére hívó csengettyűje megszólalt, vége volt egyszerre a bámulásnak; nem kellett senkinek a természet nagyszerűsége — rohantak a terített asztalhoz.

Egyedül maradván, keresztül bujtam a korlátokon és kiálltam a végtelennek látszó mélység szélére. Ezt a hősiködést nem egy turista fizette meg már életével. De mi ingere van még a szépnék is, ha könnyen lehet hozzájutni? Alattam láttam szédületes mélységben a mindenségnek azt a darabját, mely legbájosabb. Megdobbant bennem a szív és a vad gyönyör rázta idegeimet, hogy átlebghessek innét a magasból a sötétlő kék levegőn messze-messze, magam sem tudom hová, hol nincs vágy, nincs önzés és rosakarát, hol elcsendesülnek a szenvedélyek és nyugtot talál a lélek. Gondolatom felszállt a magasba és én, ki előbb korhadtt agyvelővel merészen kiálltam a szirt legszélére, hogy élvezzem az idegzítő mélység gyönyörét: most féregnek éreztem magamat, ki megroskadt a nagy Isten gondolatánál, ki száz ily világot, sokkal szebbet, teremthet.

Visszamentem a korlátokon s köpenyembe burkolózva néztem a nap lenyugvását hosszan,

nagyon hosszan, magam sem tudom, meddig. Már rég elfeküdt a nap, elcsendesült a hotel zsbongó turistáival, elment a fogaskerekű vasút is — én még mindig ott álltam a korláthoz támaszkodva. Nem zavar. semmi, nem kívántam semmit; nem volt óhajom. Néztem a rám ereszkedő éjt, a hulló csillagok futását s boldog voltam.

A lég hőmérséke egyszerre alászállt, metsző hideg szél kezdett lengedezni. Köpenyem nem védett többé s én fázni kezdtem. Felmentem a vakotéttben a hotelhez s megnézve órát, az éjféltűni két órát mutatott.

Nem célozom utirajzot írni, mi mindig unalmas. Csak ama vidékekről szólok, melyeknek természeti szépségei mélyebb benyomást gyakoroltak reám; ezekről is rendszer nélkül, a mint beutaztam őket, most erről majd amarról. Mindenütt azt a csendes megelégedést kerestem, mely annyira örömtelivé tette az önk körülben töltött napot — és ezt nem tudtam feltalálni sehol, mentem tehát tovább, ismét tovább.

Kaczagtak volna rajtam, ha látták volna, miként szöktem meg Interlakenből, az angoloknak e kedves tanyájáról. Az egész helység valami ezer emberből áll, pinczerek, szobalányok, szakácsok, szóval olyan egyénekből, a kik a vendégfogadóhoz tartoznak — mert ez voltaképen nem is falu, hanem egy csomó vendéglő, mely terebélyes fák árnya alól az utasnak ezernyi kényelmét kínálhatja. Van itt minden, a mi az ember szemének, szájának kell. A legjelesebb angol írók műveitől kezdve le a savógyógyomódig mindent meglehet kapni. Kapni tengeri fürdőt (a tóból, melynek vize igen kellemes) folyóvizet, savó fürdőt, szőlő és szamóca kúrát — és oly édes, balzsamos levegőt, olyan

degségében találja? Emeljük tehát poharainkat, uram, annak a szeretett királyunknak egészségére, ki ma dicső születésnapját ünnepli. Szálljon üdvözetünk a fejedelmi család bensejébe és egy szívvel, lélekkel mondjuk: Isten védjé, tartsa, boldogítsa nagy királyunkat! Éltesse nemzetének anyját, szeretett királyunkat, hogy az összetartozandóság kölcsönösségében boldogságát találja nemzet és király. Ejjenek!"

— Felhívás. A honvédelmi miniszter leirata folytán felhivatnak mindazok, kik a Tata környékén megtartandó ideai nagy záró gyakorlatokon, mint néző közönség részt venni óhajtanak, hogy a cs. és kir. 5. hadtest parancsnokságtól igazolványi jegyeket szerezzenek be. Felkérnek továbbá arra is, hogy úgy az igazolvánnyal ellátott, mint kivált az ilylennel nem rendelkező néző közönség a csapatok szabad mozgását ne akadályozzák, mert, ha ilyen eset előfordul, a parancsnokok felszólításra kötelesek a csapatok részére szükséges helyet átengedni.

— A sz. István napi vásár holnap, azaz f. hó 22-én veszi kezdetét. A mennyire az utóbb beállt szép időből következett volna lehet, egyike lesz a népesebb vásároknak.

— Rendőri hír. Sándli Teréz a rendőrség előtt utcai botránnyairól ismeretes alak, tegnap reggel ittas állapotban a Ponty vendéglőnél bevverte az ablakokat. Jelenleg a rendőrség börtönében ül.

— Tűz a vidéken. Tegnap este 8 óra tájban élénk pir borította be a keleti égboltozatot. Nagy izgatottságot okozott ez a tűnény városunkban egyesek azt hitték, hogy a szőlőkben van a tűz, mások különös égi tűnényt láttak benne. A vörös fény a vizpárával feltett levegőben annyira intezíven világított, hogy az ember azt hitte, hogy a szomszéd utcában ég, sőt az uszó felhőkben még a füstöt is látni vélte. Ma azonban már tudjuk a valót. Miként tudósítónk jelenti, Kisfalud pusztán keletkezett a tűz este 8 óra tájt, villámcsapás következtében. A villám ugyanis Kégl György család birtokos Kisfaludon levő ménes istállójába ütött bele, az istálló egyszerre meggyulladt és daczára a zuhogó esőnek,

elragadó kílátást, melyek ezt a gyönyörű kis zúgot valóságos paradicsommá teszik.

Évenként 50-60 ezer idegen fordul meg itt. Számos angol miss jár ide gyönyölni, a kinek a feje meleg és a szíve hideg.

Egy darab cosmopolitizmus ez, hol csak a levegő meg a sajt svájci, a többi a világ minden részéről össze van szedve. A civilizáció minden ferdéségeivel találkozik itt az ember a chignonról kezdve a magassarku cipőig, melyben úgy járnak az angol mizek, mint a macska a dióhéjban. Nincs semmi természetesség, csak mesterkéltetés — nincs itt svájci észjárás, népszokás — össze-vissza zagyvált külföld ez, hol a kecske angolul mekeg, a bárány oroszul béget. Nem is siettem, de futottam erről a helyről Lauterbrunner városkába, a Schiltbach zuhatagához.

Soká el-el néztem a magas sziklafalakon alásó víz lombjainak játékát, melyek a szivárvány minden színében tündököltek a fejemre hagyomány sziporkázni a kristály tiszta víz szét-hulló apró csepjeit.

Ledőltem a puha fűre, hogy nyugodtan hallgathassam a zuhatag vad moráját és elűzzem a reám nehezedeo kedvetlenséget. Minden mosolygott körülöttem, a kék ég, a ragyogó verőfény, az átlátszó, könnyű nyári felhők, a himes virágu rét, melynek tarka szállaival elbeszélgettem s melyek kedves történetkéket meséltek nekem. Kedvem felderült s én egy nagyon kedves dalt kezdtem dudolgatni, mit utközben hallottam, s melyet lekötözva viszek haza, hogy a család kedvence eljátszhassa zongoráján.

Azután egy pár alpesi legelőn keresztül ideérkeztem Gidisdorfba, melyről jövő levelemben fogok írni.

(Folytatása következik.)

a közeli pajta is tüzet fogott. Elégett egy asztag buza és két kazal szalma. Az istállóban két caikó is bennégett. A tűznél a pákozdi tüzoltók a faluból segélyükre siető emberekkel derekasan hozzá láttak az oltáshoz, de csak éjjel fél 10 órakor sikerült a tüzet lokalizálni.

— Halálos esés. Vadász Mihály Székesfejervárott kocsi, tegnap este egynegyed 9 órakor mohart vitt haza kocsiján a telekről. A kocsin ült Prok Vince is, a ki, midőn a kocsi véletlenül felburrult, olyan szerencsétlenül esett ki, hogy azonnal meghalt.

Öngyilkosság. Müller Károly moóri illetőségű vasuti alkalmazott Huska Pál kertész-utca 23. sz. alatti lakásán tegnap reggel 5 órakor Goldhammer Zoltán 69-es önkéntes szolgálati fegyverével agyonlőtte magát. Atya Müller Károly moóri fiakkeros, tehető ember, megtagadta a fia 75 forintra rugó adosságának a kiegyenlítését. Ez keserítette el a fiut s érlelte meg bensejében az öngyilkosság eszméjét. A tett elkövetése előtt már néhány nappal kérdezősködött a katonától a szolgálati fegyver kezelése felől és maga is próbálgatta, hogy miként lehetne a fegyverrel magát kivégezni. Csütörtökön bejött az anyja és Müller ő tőle is adosságának a kiegyenlítését kérte. Anyja azonban nem teljesítette fia kérését, a mi miatt kisebb mérvű családi perpatvar keletkezett közöttük. A fiu aznap éjjel utolsó 5 frtját is elmulasztotta. Reggel ittas állapotban tért haza, előkereste Goldhammer szolgálati fegyverét, jobb lábáról levette cipőjét és lement a kertbe, ott levette a másik cipőjét is, a fegyvert a torkának szegte és kivégezte magát. Egy lezárt levelet hagyott hátra atya címére. Szobájában az asztalon egy könyvet találtak, valami rémregény volt s ezen soroknál volt kinyitva: „Válassz a kettő között, légy öngyilkos!” A szerencsétlen fiatal embert tehát a tartozása feletti elkeseredés, az ittasság és ideg izgatóság regény olvasása vitték az öngyilkosság bűnös eszméjére. A rendőr-orvosi vizsgálatot reggel 5 órakor Polczay Péter rendőrkapitány és dr. Arokey Antal ker. orvos ejtették meg.

— Rablás a vidéken. Vakmerő tolvajok folyó hó 16-án Kiss József soponyai lakos házából párját ritkító brutalitással raboltak el 165 forintot. A nevezett nap estéjén Kiss József a szabadságon levő katonafiát kísérte be Fejérvárra. Neje, szül. Molnár Sára otthon maradt

és mikor lefeküdni készült két ember lépett a szobába, kik megragadták és fojtogatni kezdték, miközben embertelen fenyegetések kíséretében kényszerítették, hogy a háznál készletben levő pénzt adja elő. A szerencsétlen asszony kényszerhelyzetében nem tehetett mást, mint hogy a kívánt pénzüsszeget 165 frtot odaadja, csak a lelketlen rablólktól megmenekülhessen. Azok nagy mennyiségű viselő és ágyruhát is magukkal vittek. Másnap Kissné feljelentésére, a ki az egyik tolvaj hangjáról és szeméről Szolga Jánosra ismert rá, a gyanítottat Vörös József bíró és Csismadia János jegyző kihallgatták. Szolga a lopást konokul tagadta, de hollétét a rablás idejében nem tudta igazolni. Nyomban ház kutatást tartottak náia s 30 frt készpénzt és az ágyruha egy részét meg is találták. Valószínű, hogy 1896. évi október hó 10-én Törzsök István csözi és mult hó 17-én Soponya községben Kecskeméti János házánál történt betöréses lopást is ő követte el. A másik tolvajt még eddig nem sikerült kézre keríteni; a csendőrség nyomozza.

— Utóálló vándorlőlegény. Vajda Erzsébet, Schön Ignác pátkai lakosnak cselédje, tegnapelőtt d. u. 4 és 5 óra között Pátkáról Lovasberénybe ment s midőn a pátkai határtól mintegy 40 lépésnyire ért Lovasberény felé, elébe ugrott egy 17-20 év körüli piros és sárgacsíkos nadrágba öltözött vándorlőlegény s a leányt megragadta, a nála volt 80 kr összes pénzt elvette tőle és zsákmányával a kukoriczába szaladt. Ezen esetet Halmis Zsuzsanna pátkai illetőségű leány is látta, de mivel egyedül volt, nem mert a megtámadottnak segítségére menni.

— Eladó ház. Székesfehérvárott a Széchényi utca 11. számú tehermentes ház tágas udvar és kerttel, kitünő rétekek együtt szabad kézből eladó.

— Egyházi szerek, zászlók, miseruhák, kereszti- és oltárképek, csillárok, kegytárgyak, képek és könyvek beszerzésére ajánlik Szüts és társa, a bibornok-érseki és Magyarorszag hercegprimásának udvari szállítói. Budape. ten. IV., Kossuth Lajos-utca.

NAGY BUTOR-ELADÁS!!

SZÉKESFEHÉRVAROTT SAS-UTCZA 16. SZAM,
A „FEKETE SAS” szálloda átellenében.

A ház lerombolása és a raktárhelyiségek kiürítése végett a raktáron levő összes

asztalos-, kárpitos-, és esztergályos-butorok,

ugyeztetőn fali- és pipere tükörök, képek,

szőnyegek, függönyök, madraczok, vaságalyak, mosdó asztalok

és számtalan fel nem sorolt tárgy minden elfogadható árában eladatnak.

Ez alkalommal szabadjon igen becses megrendelőimmel tisztelettel értesíteni, hogy kárpitos és asztalos raktáromat haladéktalanul tovább folytatom és készséggel vállalkozom mindennemű javítások és átalakításokra; lakostályok tapetirozására, helyben úgy mint vidéken; szolid, izlésteljes és jutányos munkáimért reménylen, hogy becses megrendelőimnek 35 évi szakadatlan működésem elég biztosítékot nyujt további becses bizalmukhoz, melyet tisztelettel kér

Id. Fűster Imre,

kárpitos- és asztalos-üzlet tulajdonos.

Apró hirdetések.

E rovatban közzétett egy-egy hirdetésnek, ha lakosaink nincs közzé 4 soros terjedelemben egyszeri közlésre 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször aiatik fel, megjelentésenként 20 kr-rt vétezik föl.

Értesítéseket díjtalanul ad a kiadóhivatal bárkinek, vadéki levelekre, ha 5 kros váltás-bélyeg mellékeltekkel válaszol.

EGY NÖSTÉNY DAKSZL KUTYA
megvételre kerestetik. Czim a kiadóhivatalban.

JÓ CSALÁDBÓL VALÓ FIU
a jövő tanévre, teljes ellátást nyer egy uri családnál. Czim a kiadóhivatalban.

EGY PÁRISBÓL VALÓ NŐ
francia órákat hajlandó adni. Czim a kiadóhivatalban.

EGY JÓ CSALÁDNÁL
a jövő tanévben 2 tanuló teljes ellátásban részesülhet igen kedvező feltételek mellett, a hol az illetők egyszersmind a család fő-gymnáziumba járó fiától magán oktatást is nyerhetnek. Tudakozódni lehet: Gyümölcs-utca 28. sz. alatt.

EGY KIS ISTÁLLÓ
kiadó a „Ponty” vendéglőben; Ugyanott takarmány, szecska, zsup, valamint kis és nagy boros hordók eladók.

EGY HELYBELI
keztüis- és sérvkötő-üzletben egy tisztességes fiu tanulóni fölvetetik. Czim a kiadóhivatalban.

A Ponty vendéglőt

rövid idő alatt teljesen át alakítottam, és a közönség igényeinek teljesen megfelelőleg felszereltem.

Szobák

a legjutányosabb árban kaphatók: két ágyas szobák **1 frt 20 kr.**, egy ágyas szoba **60 kr.** közös szobák **30 kr.**

A szobák tiszták

csinosan felszereltek
és igen egészségesek.

A vendéglőben
páratlanul izletes magyaros ételek kaphatók.

Minden szerdán és szombaton
friss csapolású sört
szolgálok ki.

A mélyen tisztelt közönség pártfogását kéri

FORSTER FLÓRIÁN
vendéglős.

RODE IMRE

URI ÉS NŐI DIVAT-ÜZLETE SZÉKESFEHÉRVÁROTT,

Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b. figyelmét bátorodom felhívni az alant felsorolt árukra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó áron szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:
férfi kemény kalap fekete 2- 3- 3-50
férfi puha kalap színes 1-50 1-80 3-
férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3-
férfi puha kalap Loden 1-20 1-50 1-80
gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:
sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2-
szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
himzett „ gallér nélkül 1-30 2- 2-40
batiszt „ gallér nélkül — — 2-20
selyem „ gallér nélkül — 2-20 3-
férfi gallér fehér és színes 12 dró 2 frt.
férfi kézelő fehér és színes 12 pár 4 frt.

Cretongy.ing gallérral —90 1-20 —
sifon gallér nélkül 1- 1-20 —
férfi lábra való köpper —80 1- 1-20
férfi lábra való atlas damask 1-30 1-60

Zsebkendők:
fél vászon színes széllel 1-20 1-50 1-80
czérna vászon színes széllel 2-40 3- 3-60
fehér vászon és batiszt 3-50 4-50 5-50
gyermek Clott esernyő —90 1- 1-20
férfi Clott esernyő 1- 1-20 1-50
félselyem esernyő 1-80 2- 2-20

Reklam nyakkendők:
Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-50

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színekben párja **1-20 frt.**

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyaiban, továbbá válfűzők, csipkék, szallagok, kötő és horguló pamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru cikkekben.

Csak csekély

HAVI RÉSZLETFIZETÉSRE kaphatók!

Legújabb divatu tavaszi-gallérok és kabátok.

Kész férfi- és gyermekruhák

minden nagyságban. Kanavász, vászon és minden e szakmába vágó cikkek, valamint

ingek, gallérok és lábravalók, nap- és esernyők dus választékban.

— Nagy raktár asztal- és futó-szőnyegekben. —

LÖWY ADOLF + + + + +

+ + + + + **SZ.-FEHÉRVÁR.**

(Felmayer mellett.)

BUTOR

raktáromat, kárpitós és asztalos műhelyemet május hóban **Kossuth-utca 18. szám alá helyeztem,** egyszersmind megnagyobbítottam.

Idáig nem létező olcsó árakon kaphatók:

Háló, Ebédülő, Szalon, Iroda és minden lakosztály berendezések; Egyes szekrények, és ágyak, magas divánok, ottománok, tükrök, képek, hajlított székek, asztalok, karnisok, összecsukszó fotel, és szekrény ágyak. Lószőr, afrik, és ruganyos madracok méret szerint pontosan készítettnek.

Kézimunkák mondérozása izléses kivitelben.

Tapétázások jótállás mellett.

Rajzokkal és költségvetéssel díjtalanul szolgálók.

IFJ. FÜSTER IMRE

Székesfehérvárott, Kossuth-utca 18. szám.